

A polgári bolsevista szellem.

Írta: Dr. Váry Albert országgyűlési képviselő.

Elérkezett az ideje, hogy a mindjobban terjedő bolsevista szellemi eltévelyedés ellen, amely a polgárok egy részét is hatalmába kerítette, a polgári társadalom egységesen fellépjen. Ha már nemcsak a szocialista-kommunista munkások, de a bolsevista polgárok ellen is védekezni kell. Ez a szellemi eltévelyedés az emberi önzésből és irigységből fakad, amely a más tulajdonát, jövedelmét, tőkéjét és jólétét kifogásolja. A harcot, a szocialista-kommunista munkássággal szemben, az egységes polgári társadalom, igaz a tudatában, könnyen megvívhatja, de ha a polgárság egy része is háttámadja a polgári gondolatot és a kapitalista gazdasági világnézetet, akkor a harc rosszul végződhetik. Meg kell tehát teremteni az egységes polgári társadalmat, amelynek legelső kötelessége, hogy utját állja a polgári szellem el-kommunizálásának. Tudni kell ugyanis, hogy ha a kapitalista alapról letérünk, minden ut az orosz szovjet bolsevista rendszeréhez vezet. Ma ugyanis, mint élő valóság, kétféle gazdasági és termelési rendszer van: a kapitalista és az orosz bolsevista. A polgárságnak tehát a kettő között kell választania. Kötelessége a polgárságnak tudnia, hogy a bolsevizmus a gazdasági rabszolgaság rendszerét jelenti és abból az emberiség boldogulása nem származhatik. Ez nem kísérlet új termelési és gazdasági rend megteremtésére, hanem lerombolása az egész mai gazdasági rendszernek, a lázadás és rombolás rendszere. Kötelességünk tiltakozni az ellen, hogy a nemzetek a kommunista pártot, mint

politikai pártot megtűrjék, vagy elismerjék. Örvendetes jelenség, hogy az angol kormány Henry Barbusset nem engedte be Angliába, mert bolsevik agitátor. Tudnia kell a polgárságnak, hogy a kapitalista gazdasági rendnek igaza van. Az emberi természetnek a magántulajdon és a kapitalizmus felel meg. Nem igaz az, hogy a tőke csak a saját hasznát nézi. El kell ismernünk, hogy minden áldozatra képes és eszmei célokat és erkölcsi javakat is szolgál, értéktermelő, a kultúra és a haladás alapja. Kapitalista gazdasági rend teszi lehetővé az emberiség legnagyobb kincsének, a szabadságnak lehető érvényesülését. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a kapitalista gazdasági rend minden hibájának nem a tőke az oka. A mai kapitalista gazdasági rend nemcsak tőkéből áll, hanem benne van az ember, a munka, a kormányok, amelyeknek hibáit nem lehet a kapitalizmus nyakába varni. Mindent el kell követnünk, hogy a kapitalista gazdasági rend hibáit megjavítsuk. A kapitalizmusnak áldozatokat kell hoznia az emberi szolidaritás nevében, meg kell javítanunk a kapitalista gazdasági rendet. Küzdenünk kell a bürokrácia öncélúsága és nehézkessége ellen. Meg kell akadályoznunk, hogy ifjúságunk csak a hivatalnoki pályát tekintse életcéljának. Szembe kell szállanunk az egyre terjedő lelki, szellemi, erkölcsi fegyelmezetlenséggel. Le kell törnünk a nyugtalanság és lázadás szellemét és helye kell állítanunk a fegyelmet és a tekintélyt. A szélsőséges jelszavakat ki kell irtanunk a polgári társadalom szó-

tárából. Örködnünk kell a jogrend fölött, nehogy gazdasági rendünk zavarait és megbomlását a jogrend felbomlása kövesse. Gondoskodnunk kell arról, hogy a kormányzás erős kezekben legyen és hogy a kormányon a legkiválóbb emberek legyenek. Hinnünk kell a kapitalista gazdasági rend hivatásában és igazában, utját kell állanunk a tökeellenes hangulatnak és azoknak a támadásoknak, melyek a tőke kedvét elveszik és visszavonulásra készítetik.

A tisztán gazdasági kérdésektől távol kell tartanunk a politikát, gazdasági kérdésekben, pártkülönbség nélkül, segítségére kell sietnünk a kormánynak. A szélsőséges gazdasági jelszavakat a valóság mérlegére kell tennünk és fel kell világosítanunk az embereket tévedésükről. Mentől erősebben támadják, a kérdésekben mind-

annyiunk létéről, a kapitalista gazdasági rend megvédéséről van szó. Kétségtelen, hogy az emberiség életében mélyről jövő nyugtalanságokat tapasztalunk, ezek azonban átmenetiek. Hidegvérűségünket és józan ítélőképességünket nem szabad elveszitenünk. Ezt a zavart emberek csinálták és nem a kapitalizmus, emberek fogják a meglévő alapon, ezt a megbontott rendet helyreállítani. Minden polgárnak kötelessége a kapitalista rend védelmében helyt állani, vigyáznunk kell arra, hogy valamely nyugtalan, lázadó, vagy gonosz bolond olyan követ ne dobjon a kutba melyet az okos emberek nem bírnak kihuzni. Az egész polgári társadalom öntudatos tömörülésére van szükség, hogy megvívhasa harcát a folyton terjedő és veszélyes polgári bolsevista szellem és eltévelyedés ellen.

Józan ész és erős karok.

A nemrég lezajlott németországi elnökválasztás tanulságait nem lesz hiábavaló, ha mi is levonjuk. Németország és egész Középeurópa, de mondhatnánk a kontinens sorsára nézve is jelentős erőpróba volt Hindenburg újabb megválasztása. A nehéz gazdasági viszonyok közepette tapasztalható szélsőséges agitáció, mely a német nemzetet egyaránt megteremtette a választás során egy a jobb, mint a bal oldalról, kisebbségben maradt a józan mérlegelés mögött. Nem tudunk, ha az állítjuk, hogy ezzel a választási eredménnyel fix bázist lehetett teremteni a további konszolidációs politika számára nemcsak Németország határain belül, de Európa egyéb területein is. Mindenesetre a május folyamán lezajló franciaországi választásoknak is ezt az irányzatot kell megalapozniok, hogy mindkét oldalról a józan gondolatokat ki-termelve nyulhasson Európa a békeszerződések által teremtett kínzó gazdasági ellajulások jobb mederbe tereléséhez. Ebben a helyes irányú európai politikai

berendezkedésben látjuk a jobb jövő reményét. Elképzelhetetlen számunkra, hogy az évezredes európai kulturát, gazdasági erőtartalmakat s egyéb emberi kincseket, úgy anyagilag, mint szellemilek terén fenntartani tudnának — gyarapításokról nem is beszélve — olyan irányzatok, amelyek akár jobb, akár baloldali szélsőségek területéről indulnak utra. A magyar nemzet sziklaszilárdan áll ámentett értékeinek védelmében s a német elnökválasztás tanulságait is olyként vonja le, hogy megerősödik a józan ész, a higgadság a természetes uton haladó építés politikájába vetett hitében. A hatalmas német birodalom elnökválasztási eredménye ledönthetetlen bástyát emelt a tradíciók védelmére, amely bástya nekünk is biztosítékot nyújt arra, hogy a nagy nyugati nemzet felől nem fenyegeti országunkat a szabadjára engedett szélsőséges irányzatok veszélye. Ebből a megalapozottságból azonban termő rügyeknek kell fakadniok, melyek a nyomasztó gazdasági válságban széles

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Tavaszkodott...

A Körös partjai mellett vidáman gyakoroloztak Bukarest katonái.

A nagyváradi tűzrezred ütegeinek ágyui meredeztek a magyar határ felé.

Ezek között teljesített szolgálatot Kőszeghy Tibor egy fiatal szatmárnémeti legény, aki a megszállás utáni időkben oláh imperium alatt végezte már a tanulmányait is a készült a legideálisabb, de legnehezebb életpályára mivel néptanító, néptanító akart lenni.

Románia Máre keretében a magyarság kulturaterjesztője akart lenni...

A lenézett, lebecsült, agyoncsigáztott, halálra kárhoztatott magyar nemzetiség apostola, vigasztalója, védelmezője, nyelvének ápolója, gyermekeinek kerítésze az új állam cégére alatt törvényes orvosa, lelki gyógyítója az, az szerelett volna lenni, de úgy, hogy személyében a jó erdélyi magyart az Atilla utódok, a hun sziftya ivadékok azonnal észrevehessék s a bocskoros, havasi franciák se kételkedhesenek benne.

Mikor bevonult mint állásnélküli okleveles tanító Szent László városába az ezredparancsnok Gligor Vaszil külön kihallgatáson fogadta a magyarokat.

Ha megbecsülték magukat, hű fiait leztek Románának a szívvel-lélekkel szolgáltok Ferdinand királynak úgy lesz csillagok, mézes kenyerek, lesz elbe-

lyezkedések a polgári életben is, de ha siránkoztok, jajgattok és a régi rablóvilágot emlegetitek, bennünket becsmételtek, szidalmaztok, akkor, akkor jön az orosz kancsuka a dodicsicsius, a bőrtön és az állam kereteiből való kiközösítés, a kényszermunka és az éhezéssel egybekötött halál...

Megértettétek?

Halkan feleltek reá igennel.

Kőszeghy Tibor egész emberi mivolta háborgott és tiltakozott Gligor Vaszil ezredes beszédjére, de hallgatott néma volt mint egy szobor.

Meg történt az elosztás és Kőszeghy Tibor Pop Valér főhadnagy ütegebe, szakaszába jutott.

Itt tanulta a haditudományt, hogyan kell megölni meggyilkolni azokat, akik egyszer megmozdulnak majd, hogy ezeréves hazájukat ósrégi öldjüket Trianon minden tiltó parancsa ellenére visszavegyék, visszakapcsolják Szent István koronájához.

Elszégyelte magát elpirult arra a gondolatra, hogy ő valaha ezeket az ágyukat az Alföld római irányába, nyelv és fajtestvéreire, sütné...

Ez lehetetlen és elmosolyodott.

Künn voltak a kanyargós Körös táján, mely a bérce Erdélyből hozza magával a vidáman rengő hullámokat.

Körül nézett a egy óriási sóhaj szakadt ki melléből, amikor eltűnődött a hegyhalmok közt lévő szép völgyek alján, ahol mindenütt csörgedező patakok iparkodnak az ő vizgyűjtőjük felé, a Se-

bes Kőrösbe, mely viszi, viszi tovább Erdély könnyeit, sóhajait, panaszait a Tisza-tájjára.

E patakok partjait sűrű fűzfabokrok rejtik el, imitt-amott átszillog, a megiritkult zegyeli körül a patak tiszta vize, melynek ezüst hangu csörgedezésével pompás harmoniában olvad össze a fűzfalevelek suttogása és a legsűrűbb bokrok között felszkelgő fülemüle csattogása.

Itt érezte magát legjobban Kőszeghy Tibor...

Rövid félóra alatt a városnak Nagyváradnak legmesszebb fekvő utcáiból is eljuthatott a szőlőhegyekbe...

Szolgálaton kívül szeretett ide járni, ahol nem bántotta a fülét, a nagyváros örökös lármája, Nagyvárad oláh zengése, oláh muzsikája.

Itt nem zavarta lelkét az új élet piacának vásáros zaja, zivaja...

Szive is élénkebben dobogott a hegyi utak szelid emelkedésén tett sétatájközben s tüdeje is hatalmasan tágult a portól mentes tiszta levegő szivására.

Egyszer, amikor künn járt a határon, találkozott valakivel. Egy férfival, aki onnan jött, a határon túlról Magyarországból...

Amikor megismerkedtek Kőszeghy Tibor megölelte, megcsókolta...

Testvér! Szólt hozzá beszélj, beszélj.

Lehet még egyszer régi, nagy, történelmi Magyarország?

Készültök ti ennek a megvalósítá-

sára, vagy belenyugodtatok mint változhatatlanba ebbe? Gondoltok ti még reánk? Fáj a szívetek utánunk?

S a nagyváradi szőlőhegyek között Kőszeghy Tibor és az a Valaki szent szövetséget kötöttek...

Fiam, testvérem állj azok közé a névtelen hősök közé, akik ezt a magaslatos célt szolgálják itt...

Van itt rajtad kívül más és éppen a ti ezredetekben, aki a mi hívünk. Itt van Pop Valér, Pósa Kornél, Pancsinesdu Szever ezek mind-mind visszavárnak, visszasírnak minket sok-sok milliónak a közös imájára. Állj közéjük te is. Mi megfizetünk mindenért és hálások leszünk.

Kőszeghy Tibor azt hitte, hogy álmodik. Az említettek parancsnokai voltak.

Hát jó én is csatlakozom hozzájuk de, de, de, mi a titkos jelszó, jelhang, amelyre a nevezettek szíve megnyílik.

Nagyon egyszerű! Két szóból áll... „Vissza Magyarországhoz!”

Ha ezt mondod nekik, mutasd meg még ezt a jelvényt is és hinni fognak neked...

A haza visszaállításáért semmitől sem kell visszariadni.

Most pedig csak... csak az ezred titkos iratainak a másolatait kérjük csupán és általában hangulat jelentéseket...

Nos áll az alku?

Kőszeghy Tibor megragadta a nyán-lattévo kezét. Tar om! Vállalom! Becsülettel teljesítem!

